

نیم‌نگاه

قاچاقچی میلیونر تونل غزه

در حالی که بسیاری از ساکنان نوار غزه در فقر زندگی می‌کنند، یک پناهنده فلسطینی با احداث شبکه‌ای از تونل‌های غیرقانونی موفق شده کالاهای ضروری را به طور قاچاقی وارد نوار غزه کند. ابونافذ توانسته از این راه یک امپراتوری برای خود بسازد. ابونافذ که ۲۵ سال دارد، جوان لاغر و خوش‌قیافه‌ای است که در یک خانه مجلل در جنوب نوار غزه زندگی می‌کند و به میلیون‌غزه شهرت دارد. ابونافذ در یک اردوگاه پناهندگان در شهر رفح در جنوب غزه که با مصر هم‌مرز است، متولد شد. این منطقه برای دست‌کم پنج سال، بهشت قاچاقچیان بود.

صحرای شنی که شهر روی آن ساخته شده دارای تونل‌های متعددی است که از مصر سر درمی‌آورند.مانند هزاران نوجوان فلسطینی در اردوگاه رفح، ابونافذ از ۱۷سالگی برای حفاری تونل استخدام شد.حفاری تونل کار خطرناک، کثیف و پرمشقتی است. صدها نفر به دلیل فرو ریختن تونل‌ها حین کار جان باخته‌اند ولی ابونافذ طرف تنها چهار سال به صورت کارفرمای خود درآمد و شخصا شروع به کندن تونل کرد. در حال حاضر او دارای ۱۰۰ کارگر است و کالاهایی به ارزش میلیون‌ها دلار از قهوه و چپیس و اجاق خوراک‌پزی گرفته تا اتومبیل را از طریق این تونل‌ها وارد نوار غزه می‌کند.

ابونافذ که در حیاط بزرگ خانه‌اش نشست، اذعان می‌کند درآمد سالانه او به بیش از ۱۵۰ هزار دلار می‌رسد. این خانه مجلل در حقیقت ثمره کار ابونافذ است. از هنگامی که دولت اسرائیل تصمیم گرفت محاصره اقتصادی نوار غزه را کاهش دهد، کسب و کار ابونافذ کساد شده است. او می‌گوید ظرف تنها چند هفته حدود ۸۰ درصد فعالیت تونل‌ها متوقف شده است چون کالاهای قاچاقی با کالاهایی که اکنون از اسرائیل وارد نوار غزه می‌شود و کیفیت بهتری داشته و ارزان‌تر است، نمی‌تواند رقابت کند. ابونافذ می‌گوید دلیلی ندارد مردم یک جعبه کورن فلکس خاک گرفته با قوطی درب و داغان شده را بر یک جعبه کورن فلکس ساخت اسرائیل که قیمتش به مراتب ارزان‌تر از کورن فلکس قاچاقی است، ترجیح دهند ولی واقعیت این است که ساکنان غزه از نظر پول در مضیقانه‌د و حدود ۴۰ درصد آنان بیکار هستند. هنگامی که قیمت یک جعبه کورن فلکس سه دلار است، بیشتر مردم غزه قدرت خرید هیچ گونه کورن فلکسی را ندارند، اعم از اینکه ساخت اسرائیل باشد یا نه. البته محاصره اقتصادی نوار غزه کاملاً برطرف نشده و اسرائیل تنها محدودیت‌ها را کاهش داده است. مدت‌ها طول خواهد کشید تا اقتصاد ویران‌شده نوار غزه ترمیم شود و دسترسی به سیمان و سایر مصالح ساختمانی میسر شود. اسرائیل می‌گوید این گونه مصالح را تنها سازمان ملل متحد باید تأمین کند. از طرف دیگر ممنوعیت صدور کالا از نوار غزه هنوز به قوت خود باقی است. ممنوعیت خروج از این منطقه نیز هنوز لغو نشده است. به همین دلیل

ابونافذ با وجود ثروت زیادی که دارد، هرگز نتوانسته در طول عمر خود به طور قانونی از نوار غزه خارج شود. او می‌گوید تنها یک بار موفق شده وارد خاک مصر شود ولی دستگیر شد و دوباره به غزه بازگردانده شد. در حال حاضر میلیون‌ر تونل غزه، در خانه بزرگش با همسر سابق طفل نوزادش زندگی می‌کند و می‌گوید از اینکه محاصره غزه تا حدودی لغو شده واقعاً خوشحال است، حتی اگر این امر به ضرر او تمام شده باشد.

خبر

ملاعمر در پاکستان نیست

به گزارش آسوشیتدپرس پاکستان، سیدیوسف رضا گیلانی نخست‌وزیر پاکستان اظهارنظرهای اخیر مقامات ارشد امریکا به ویژه هیلاری کلینتون وزیر امور خارجه این کشور را مبنی بر حضور اسامه بن لادن رهبر القاعده جهان و ملاعمر رهبر طالبان در خاک پاکستان با شدت تکذیب کرد و گفت اگر کسی از این افراد اطلاعاتی دارد آن را به دولت اسلام‌آباد ارائه کند. وزیر امور خارجه امریکا، به‌رغم شفاف‌سازی‌های اخیر مقامات ارشد پاکستان دربارهٔ عدم حضور رهبران القاعده و طالبان در خاک این کشور، دولت اسلام‌آباد را به پناه دادن به بن لادن و ملاعمر و مسامحه با آنها متهم کرد. کلینتون در حاشیه کنفرانس کابل گفته بود مقامات امریکا عقیده دارند بن لادن و ملاعمر در خاک پاکستان هستند و دولت اسلام‌آباد باید با این افراد شدیداً برخورد کند.

یک مقام ارشد چین به مرگ محکوم شد

رایزن ارشد سیاسی استانب «گوئانگ دونگ» در جنوب چین به جرم فساد مالی به مرگ محکوم شد. روزنامه «هردم» از گان مطبوعاتی حزب حاکم چین روز شنبه در تارنمای اینترنتی خود نوشت: «چن شاونجی» رایزن سابق سیاسی ارشد استان «گوئانگ دونگ» به جرم دریافت رشوه به مرگ با دو سال تعلیق محکوم شده است. دادگاه شماره یک محلی «چونگچینگ» این حکم را صادر کرده است. بر اساس این حکم این مقام چینی بین سال‌های ۱۹۹۲ تا ۲۰۰۹ میلادی حدود چهار میلیون و ۳۵۰ هزار دلار رشوه دریافت کرده است. دادگاه خاطر نشان کرد این مقدار رشوه را «چن» به همراه فرزند و چند تن دیگر از وابستگانش گرفته‌اند. «چن» ۴۴ساله سال گذشته میلادی پس از افزایش جرائم‌اش از حزب حاکم کمونیست اخراج شد.

این مرز فرهنگی «خیابان خلق» نام دارد؛ خیابانی که از شرق به غرب و از میان شهر ارومچی می‌گذرد. این خیابان که بخشی از شهر را به بخش دیگر پیوند می‌دهد در واقع از فرهنگی به فرهنگ دیگر می‌رود. در شمال خیابان بخشی چینی‌های هان قرار دارد و منطقه مسکونی مدرن شهر است؛ با فروشگاه‌های بزرگ و مغازه‌های فروش موبایل. جنوب خیابان بخش اویغورها است با بازارها و مناره‌ها. تصویر خیابان در این قسمت ناگهان عوض می‌شود. در سویی مدرن خیابان چهره‌های آسیای شرقی می‌بینیم و ناگهان در آن سوی خیابان چهره‌های آسیای مرکزی و مردانی کلاه به سر و زنانی با روسری و چادر به چشم می‌خورند. روی اجاق‌های زغالی گوشت گوسفند کباب می‌شود و نان‌آپان نان داغ می‌فروشد. یک اویغور می‌گوید: «صددرصد ساکنان شمال شهر چینی‌های هان و ۹۰ درصد مردم جنوب شهر اویغور هستند. ما تقریباً به آن منطقه نمی‌رویم و آنها هم به ندرت پیش ما می‌آیند».

ارومچی مرکز استان شمال غربی سین‌کیانگ است؛ منطقه‌ای که علاوه بر چینی‌های هان و اویغورها، تعداد دیگری از گروه‌های قومی کوچک نیز در آن سکونت دارند. یک سال پیش این شهر صحنه ناآرامی‌هایی خونین بود. سین‌کیانگ از آن زمان، یک رئیس حزب جدید و یک برنامه اقتصادی دارد که بر پایه آن باید وضعیت مسلمانان اویغور بهبود یابد. اما شکاف میان گروه‌های قومی از زمان آن ناآرامی‌ها عمیق‌تر شد. در روز پنجم جولای ۲۰۰۹ تعدادی از اویغورها بعد از برگزاری یک تظاهرات با چینی‌های هان درگیر شدند و دو طرف با چوب و چماق به جان هم افتادند و در این میان یک اتوبوس پر از مسافر به آتش کشیده شد. بر پایه اخبار رسمی، در آن روز ۱۹۷ نفر که اکثر آنها از چینی‌های هان بودند جان خود را از دست دادند. در روز بعد گروه‌هایی از چینی‌های هان برنامه انتقام‌کشی از اویغورها را آغاز کردند و جالب آن است که هیچ کس آمار دقیقی از تعداد مجروحان و کشته‌های اویغورها در این عملیات انتقام‌گیری ندارد. در نهایت این فقط نیروهای ارتش بودند که توانستند دو طرف دعوا را از ادامه خونریزی باز دارند.

در ارومچی تا به امروز همچنان آن بهت و حیرت ناشی از خشونت باقی است. یک چینی هان که در محله اویغورها مغازه لباسشویی دارد، می‌گوید: «ما با اویغورها بزرگ شدیم و همیشه با هم رفیق بودیم.» والدین این زن در دهه ۶۰ از شمال شرقی چین به ارومچی نقل مکان کرده بودند. به گفته وی در آن روز شوم سه چهار نفر در خیابان آنها کشته شدند و علت مرگ آنها ضربه چوب‌هایی بود که بر سرشان خورده بود؛ همان چوب‌هایی که قبل از آن برای ثابت نگه داشتن درخت‌ها و نهال‌ها به کار می‌رفت. این زن هسان اعتراف می‌کند که دیگر شب‌ها جرات بازکردن در خانه‌اش را ندارد و تنها به دلیل حضور قدرتمند پلیس است که تا اندازه‌ای آرامش دارد. مقامات ارومچی در آستانه

سالگرد آن ناآرامی‌ها اقدامات تأمینی را افزایش دادند و گروه‌های کوچک ماموران پلیس در مرکز شهر همواره در حال گشت‌زنی هستند. این ماموران جلیقه‌های ضدگلوله، سلاح و باتوم حمل می‌کنند و علاوه بر سربازان ارتش و واحدهای شبه‌نظامی در مدرسه‌ها و دانشگاه‌ها و هتل‌ها سنگر گرفته‌اند. البته وضعیت روزمره ارومچی به نسبت یک سال پیش کمی عادی شده است. اینترنت که ماه‌ها بلوکه بود از چندی پیش دوباره راه‌اندازی شده و بازارها و مغازه‌ها و اقامتگاه‌ها پر از جمعیت است. این اویغور جوان و ۲۴ساله که «انور» نام دارد از مغازه‌های میوه‌فروشی و فرش‌فروشی و صنایع محلی می‌گذرد و وارد یک رستوران می‌شود و در انتهای‌ترین قسمت آن می‌نشیند. با حالتی عصبی به گوشه‌های رستوران نگاه می‌کند، زیرا احتمال وجود دوربین در آنجا وجود دارد. انور نگران پیامدهایی است که به خاطر صحبت با یک روزنامه‌نگار خارجی متوجه او است. این اویغور جوان برای فراگیری زبان انگلیسی به اینجا آمد و رویای او رفتن به خارج است: «همه جوانان اویغور این آرزو را دارند، زیرا شانس چندانی برای ساختن یک زندگی موفق در سین‌کیانگ وجود ندارد و شغل‌های خوب و پردرآمد نصیب چینی‌های هان می‌شود.»

طی سال‌های گذشته این احساس در میان اویغورها رشد کرد که سهم زیادی از رشد اقتصادی در چین ندارند. این درحالی است که برخی از بزرگ‌ترین منابع نفت و گاز چین در اعماق زمین‌های سین‌کیانگ قرار دارد. «لنهام توتچی» اقتصاددان اویغور و از گردانندگان رادیوی آزاد آسیا می‌گوید: «مهاجرانی که از شرق چین آمده‌اند همه شاخه‌های اقتصاد اعم از ساختمان، معدن و تولید انرژی و استخراج مواد خام را در انحصار خود دارند.» مهاجرت چینی‌های هان از شرق به سین‌کیانگ از چندین دهه پیش آغاز شد و هر سال افزایش یافت. انور می‌گوید: «اگر ما سهمی از نفت خودمان داشتیم تا این اندازه فقیر نبودیم.» زادگاه انور شهری به نام هوتان است که از جمله فقیرترین مناطق سین‌کیانگ در غرب صحرائی تاکالامکان به حساب می‌آید. بر پایه نوشته‌های مطبوعات دولتی چین بسیاری از آن خشونت‌طلبان اویغور، زاده جنوب بودند و بین ۱۶ تا ۲۵ سال سن داشتند و همگی آنها بیکار بوده‌اند. دولت چین از این مناقشات به عنوان پیامد عدم توسعه اقتصادی در مناطق غربی در مقایسه با استان‌های شرقی نام می‌برد و به همین خاطر یکن بهبود شرایط مادی زندگی در این

جهان

نگاهی به وضعیت مسلمانان پشت دیوار چین

ارومچی، شهر تقسیم‌شده

تیل فندرس

ترجمه: محمدعلی فیروز آبادی

مناطق را کلید «ثبات اجتماعی» در سین‌کیانگ می‌داند. و به همین دلیل بود که دولت در ماه مه اعلام کرد برنامه حال گشت‌زنی هستند. این ماموران جلیقه‌های ضدگلوله، طرح باید تولید ناخالص داخلی سین‌کیانگ در عرض پنج سال با ارزش متوسط ملی برابری کند.

علاوه بر آن، دولت مرکزی معافیت‌های مالیاتی و کمک‌های مالی را هم برای این منطقه در نظر گرفته و اعلام کرده است ۱۹ شهر و استان منتخب همسایه سین‌کیانگ موظفند از توسعه اقتصادی این منطقه حمایت کنند. اما در خارج از چین این نگرانی وجود دارد که چه بسا با اجرای این سیاست باردیگر تنها چینی‌های هان از آن سود ببرند و شکاف و تبعیض میان گروه‌های قومی باز هم افزایش پیدا کند. البته در مورد سیاست انتقال و بحث

علنی در مورد سیاست اقلیت‌ها از جمله امور ممنوعه به حساب می‌آید. علاوه بر آن، گوش شنوایی هم برای اعتراض‌ها و شکوه‌های اویغورها وجود ندارد؛ همان کسانی که از نظر چینی‌های هان از امتیازهایی برخوردارند. از سوی دیگر با عزل «وانگ لیکوان» از ریاست شعبه حزب در سین‌کیانگ و انتصاب «ژانگ چونزیان» که به داشتن افکار مدرن حزبی معروف است نیز در عمل تا به امروز در امور مربوط به توسعه و ثبات هیچ تغییر و تحولی مشاهده نمی‌شود. با همه این‌ا احوال درک این مساله که ناراضیاتی اویغورها تنها به دلیل تبعیض‌های اقتصادی نیست، کار دشواری به حساب نمی‌آید. به گفته برخی از دانشجویان اویغور دانشگاه سین‌کیانگ، آنها در محوطه و پردیس دانشگاه حدی افاریض دینی را ندارند و با وجود آنکه اکثر اویغورها مسلمانی معتقد به حساب می‌آیند، نمی‌توانند نماز بخوانند و به مسجد بروند و در ماه رمضان روزه بگیرند. یکی از این دانشجویان می‌گوید: «ظاهر ما باید فقط روی درس‌مان تمرکز کنیم. هر کس بازداشت شود دیگر حق تحصیل ندارد.» از زمان ناآرامی‌های ارومچی کنترل و فشار بر این دانشجویان باز هم افزایش یافته است. پلیس شبه‌نظامی در پردیس دانشگاه برای خود پایگاه ساخته و در راهروها و ورودی خوابگاه‌ها دوربین‌های مدار بسته نصب شده است. بر سر در ورودی «مسجد سفید» واقع در قلب منطقه اویغورها حداقل پنج دوربین مدار بسته به چشم می‌خورد. شب‌ها صدها مسلمان برای ادای قرضه نماز به این مسجد می‌آیند و قبل از وارد شدن به محوطه اصلی کفش‌ها را درآورده و در کنار یکدیگر روی آن فرش‌های ضخیم می‌نشینند.

نکته

بیش از ۲۵ نفر از اویغورها از سال گذشته در دادگاه محکوم و به دار آویخته شده‌اند و علاوه بر آن تعداد زیادی از جوانان توسط پلیس بازداشت شده‌اند و خانواده‌های آنان هنوز هم از وضعیت‌شان بی‌خبر هستند.

نیست، کار دشواری به حساب نمی‌آید. به گفته برخی از دانشجویان اویغور دانشگاه سین‌کیانگ، آنها در محوطه و پردیس دانشگاه حدی افاریض دینی را ندارند و با وجود آنکه اکثر اویغورها مسلمانی معتقد به حساب می‌آیند، نمی‌توانند نماز بخوانند و به مسجد بروند و در ماه رمضان روزه بگیرند. یکی از این دانشجویان می‌گوید: «ظاهر ما باید فقط روی درس‌مان تمرکز کنیم. هر کس بازداشت شود دیگر حق تحصیل ندارد.» از زمان ناآرامی‌های ارومچی کنترل و فشار بر این دانشجویان باز هم افزایش یافته است. پلیس شبه‌نظامی در پردیس دانشگاه برای خود پایگاه ساخته و در راهروها و ورودی خوابگاه‌ها دوربین‌های مدار بسته نصب شده است. بر سر در ورودی «مسجد سفید» واقع در قلب منطقه اویغورها حداقل پنج دوربین مدار بسته به چشم می‌خورد. شب‌ها صدها مسلمان برای ادای قرضه نماز به این مسجد می‌آیند و قبل از وارد شدن به محوطه اصلی کفش‌ها را درآورده و در کنار یکدیگر روی آن فرش‌های ضخیم می‌نشینند.

ثروتمندترین پادشاهان جهان

بن راشد آل مکتوم» ۶۰ ساله، نخست‌وزیر و نایب‌رئیس اسامرات متحده عربی و حاکم دومی است که ثروت وی تنها ۴/۵ میلیارد دلار برآورد می‌شود. شاهزاده «هانس آدام دوم» حاکم لیختن اشتاین با یک میلیارد دلار کمتر پایین‌تر از نفر پنجم قرار می‌گیرد. ثروت وی ۲/۴ میلیارد دلار است، پادشاه ۴۶ ساله مراکش «محمد ششم» در جایگاه هفتم قرار دارد. ثروت وی ۲/۵ میلیارد برآورد می‌شود. پادشاه مراکش هدف جاه‌طلبانه جذب قریب

به ۱۰ میلیون توریست را در برنامه کاری خود قرار داده است. در سال ۲۰۱۰ پادشاه با کمک هالپوود به تحقق این هدف نزدیک شد. نفر هشتم این لیست امیر ۵۸ ساله قطر شیخ حامد بن خلیفه آل ثانی» است. او ۱۰۰ میلیون دلار

گزارش

قندهار ۹ سال پس از سقوط طالبان

ترجمه: نزهت امیرآبادیان

ایستاده بر بالای سکوی چوبی، با تفنگی بر شانه‌اش و نوار فشنگ در دور کمرش، فضل الرباب در پست نگهبانی است. پلیس ۳۰ساله از طریق بلندگو و ارتباط با مراکز دیگر مرزهای قندهار را کنترل می‌کند. محل نگهبانی برخلاف محل غیرنظامیانی که پشت دیوارهای بتنی برای بازرسی ایستاده‌اند، خنک است. مردی که در صف بازرسی ایستاده است، می‌گوید، مردم هرگز به خواست خود از این راه عبور نمی‌کنند. او اشاره می‌کند که این اقدامات برای مقابله با حرکت‌های احتمالی طالبان پیش‌بینی شده است. قندهار دومین شهر بزرگ افغانستان است که چنین اقدامات امنیتی‌ای در آن انجام می‌شود. دولت، مردم محلی را متقاعد کرده که این کنترل‌ها برای مبارزه با ورود و فعالیت شورشیان است که در این شهرها بیهوده کرده‌اند. فاز اول شامل حلقه‌ای از پست‌های بازرسی افغان و امریکایی بود که سرنشینان ماشین‌هایی را که در رفت و آمد بودند، کنترل می‌کردند و گشت‌زنی مداوم نیز بخشی از این پروژه بود. همزمان، هزاران سرباز تازه‌وارد امریکایی وارد محله‌های مختلف قندهار شدند و بسیاری از نواحی را برای ایجاد امنیت و متوقف ساختن طالبان محاصره کردند. فرماندهان ارشد نظامی امیدوارند با یک برنامه‌ریزی سراسری بتوانند فرصتی را برای طرح‌های توسعه و اقتدار دولت مرکزی ایجاد کنند تا دولت کابل بتواند از این رهگذر. پس از ۹ سال اعتماد عمومی مردم:

را جلب کند. سرهنگ دیوید بلن در همین مورد می‌گوید: طالبان نیز همانند ما قندهار را منطقه‌ای مهم و استراتژیک می‌دانند و به راحتی از آن دست نمی‌کشند. او چند ماه آینده را بسیار سرنوشت‌ساز می‌داند. گروه‌های مختلف در مورد نتایج اقدامات نیروهای ناتو نظرات متفاوتی دارند. افرادی مانند حکمت‌الله دانشجو ۳۰ساله دانشگاه قندهار می‌گوید در سه سال اخیر شهری که محل تولد او است، شبیه جهنم شده است. تنها چند روز پیش برادر او که برای خرید به بیرون از خانه رفته بود در برابر چشمان یک کارمند دولت توسط یک سئیزه‌جوی طالبان هدف گلوله قرار گرفت. حمله به غیرنظامیان بخشی از تاکتیک طالبان برای ایجاد رعب و وحشت است. حکمت‌الله تأیید می‌کند چنین خشونت‌های مفرطی برای ایجاد ترس در دل مردم است. او می‌گوید با وجود حضور گسترده پلیس و نیروهای امریکایی، طالبان همچنان در کشتن غیرنظامیان قدرت زیادی دارند. حکمت‌الله می‌گوید در حال حاضر طالبان در برخی مناطق توسط مردم حمایت می‌شوند زیرا در این مناطق حمایت از طالبان باعث در امان ماندن مردم می‌شود و آنها علیه مردم این مناطق دست به خشونت نمی‌زنند. ترس روی آجر به آجر خانه‌های مردم در مناطقی مانند قندهار گسترده شده است. در این مناطق نیروهای ناتو

روی پلیس محلی تکیه بیشتری دارند و نیروهای افغان در خط مقدم قرار گرفته‌اند. در کنفرانس روز سه‌شنبه در کابل، حامد کرزی رئیس‌جمهوری افغانستان بر در دست گرفتن امنیت افغانستان تا سال ۲۰۱۴ توسط نیروهای افغان تأکید کرد. در قندهار ۶۰۰ افسر پلیس ملی افغانستان در خیابان‌ها مستقر شده‌اند و صدها نفر نیروی جدید افغان به استخدام پلیس درآمده‌اند. آموزش این نیروها برای رسیدن به مرز آمادگی کامل توسط افسران امریکایی آغاز شده هرچند تعداد آنها همچنان برای مقابله با طالبان اندک است. ساکنان محلی می‌گویند طالبان نام خود را بر پیشانی خود نمی‌نویسند. آنها شبیه مردم و در میان آنها مخفی هستند و بهترین کار افزایش نیروهای محلی برای جلوگیری از حمله شورشیان طالبان است که از شبکه‌های محلی قاچاق حمایت می‌کنند. امیرجان پلیس ۳۷ساله‌ای که مدت ۲۵ سال است در نیروی پلیس شافل استان می‌گوید کار او هرگز اینچنین سخت نبوده است. او می‌گوید هرگز مشخص نیست که هدف کجاست و تهدید مداوم بمبگذاران انتحاری فرسوده‌کننده است. او می‌گوید با وجود افزایش نیروی انسانی، به دلیل سنت‌های محافظه‌کارانه و قانون‌گریزی مردم، اجرای قانون و سازگاری پلیس با محیط دشوار است. برای نمونه در ایستگاه‌های بازرسی پلیس نمی‌توان زنان برقع‌پوشی را که در اتومبیل‌ها سوارند به درستی بازرسی کرد. قاری یوسف احمدی سخنگوی طالبان می‌گوید ارتقای امنیتی در اطراف قندهار فایده‌ای ندارد و جنگ‌جویان طالبان می‌توانند هر زمان که اراده کنند در میان مردم معمولی و با کمک مردم از ایستگاه‌های بازرسی عبور کنند. او می‌گوید ما می‌توانیم هر زمان که می‌خواهیم حمله کنیم و هر چیزی را که اراده کنیم هدف بگیریم. او با استناد به آخرین حمله انتحاری چند روز پیش که بمب‌گذاری در یک خودرو منجر به کشته شدن سه سرباز امریکایی و پنج پلیس افغان شد، می‌گوید محیط امنیتی نتیجه معکوس خواهد داد و باعث بالا رفتن ناراضیاتی مردم به دلیل محدودیت در تجارت و آزادی شخصی می‌شود. اما این تغییرات امنیتی به نظر بسیاری از مردم نیز مفید و مطلوب است. گلاب جان راننده کامیون ۳۵ساله که مجبور است برای عبور از پست بازرسی هر بار مدتی انتظار بکشد، می‌گوید اینکه نیم ساعت در ایستگاه‌های بازرسی صبر کنیم و به وسیله آن امنیت بیشتری به دست آوریم خیلی کمتر از اینکه ناگهان در اثر انفجار بمب در شهر کشته شویم دردناک است.

کمتر از نفر بالایی خود دارد. ثروت وی ۲/۴ میلیارد دلار برآورد می‌شود. کارشناسان بر موفقیت سیاست‌های اقتصادی وی که مبتنی بر افزایش قیمت نفت و گاز است تأکید می‌کنند. کمتر از نفر بالایی خود دارد. ثروت وی ۲/۴ میلیارد دلار برآورد می‌شود. کارشناسان بر موفقیت سیاست‌های اقتصادی وی که مبتنی بر افزایش قیمت نفت و گاز است تأکید می‌کنند. کمتر از نفر بالایی خود دارد. ثروت وی ۲/۴ میلیارد دلار برآورد می‌شود. کارشناسان بر موفقیت سیاست‌های اقتصادی وی که مبتنی بر افزایش قیمت نفت و گاز است تأکید می‌کنند. کمتر از نفر بالایی خود دارد. ثروت وی ۲/۴ میلیارد دلار برآورد می‌شود. کارشناسان بر موفقیت سیاست‌های اقتصادی وی که مبتنی بر افزایش قیمت نفت و گاز است تأکید می‌کنند. کمتر از نفر بالایی خود دارد. ثروت وی ۲/۴ میلیارد دلار برآورد می‌شود. کارشناسان بر موفقیت سیاست‌های اقتصادی وی که مبتنی بر افزایش قیمت نفت و گاز است تأکید می‌کنند.

منبع: فرانکفورتر آَلگماینه

منبع: تایم